

JIP GEEUWT.

Tussen haar klauwen wriemelt een muisje.

Ze heeft hem nog maar pas gevangen,
maar Jip is de muis alweer beu. Haar staart
zwiept traag heen en weer. 'Ik verveel me.'
'Ik ook,' bromt Sam, die languit in zijn mand ligt.

Eén korte seconde kijkt Jip naar haar broer en de muis weet al te ontsnappen. Bliksemsnel schiet hij onder de kast. Als Jip erachteraan duikt, voelt ze iets zachts en duns. Geen muis, maar iets anders.

Ze haalt het onder de kast vandaan.

‘Hé,’ mompelt Jip. ‘Wat is dit?’

Ze had hem bijna gemist, maar daar is hij dan toch: een *RODE DRAAD*. Geen volledige draad. Nee, alleen het begin. Waar de draad eindigt? Dat ziet Jip niet. Ze is de muis al helemaal vergeten. ‘Sam, kijk dan!’ Jip neemt de draad tussen haar poten en toont hem aan haar broer.

De draad is zacht, maar pluist niet. Hij is dun, maar sterk.

‘Het is de perfecte rode draad ...’ fluistert ze.

